

til. Naar jeg ikke har anmodet om det nu, er det rent og skært af økonomiske Grunde. Jeg kan ikke lade være at se paa Sagen paa samme Maade, som man i det private Liv maa se paa den Art Forhold: Der er mange Ting, man har Lyst til, og som det ogsaa kunde være meget gavnligt at faa anskaffet, men som man ikke faar, naar man ikke har Raad til det. Naar Statens finansielle Forhold ikke ere bedre, end de ere i Øjeblikket, har jeg i alt Fald næret Betænkelighed ved at anmode om Bevilling til flere nye Embedsmænd, end jeg strengt taget finder nødvendigt. Men skulde Folketinget finde det heldigt allerede nu at bevilge Penge til begge Handelsattachéer, er det naturligvis den Slags Afgørelser, som en Minister ikke sætter sig imod, og ved hvis Gennemførelse han langt fra vil være bedrøvet.

Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har stillet sig lidt anderledes end Højre, idet han, samtidig med at han med den ene Haand giver Ministeriet Midlerne til Ansættelse af en Gesandt i Peking og Japan, tager med den anden Haand ved at stryge en Gesandtskabspost her i Europa. Jeg kan ikke se andet, end at den ærede Folketingsmand, som ellers er saa moderne anlagt, i dette Spørgsmaal er lidt gammel-dags. Jeg synes, at han noget ræsonnerer ud fra de Anskuelser, man tidligere havde med Hensyn til Diplomatiet. Der har ganske vist været en Tid, hvor man fandt, at Diplomatiet var et tilbagelagt Standpunkt, og at man ved Hjælp af Pressen, Konsuler, o. s. v. kunde løse de udenrigske Opgaver uden at behøve de tidligere at kræve Diplomati dertil. Men Synspunkterne have ændret sig paa dette Omraade. En Ting, man ikke kan komme bort fra, er, at der internationalt tillægges Gesandtskaberne en hel Del Forrettigheder og Begünstigelser, som nu en Gang ikke komme Konsulaterne til gode, og som det for en lille Stat vilde være urimeligt ikke at drage Fordel af. Folketingsmanden fra Ringsted (Zahle) har allerede henledet Opmærksomheden paa en af de nye Opgaver, som nu ere inddragne under Diplomatiet, nemlig hele Voldgiftssagen. Som jeg allerede tidligere, da en af Socialdemo-

kraterne havde talt, har sagt, kan jeg her ikke rigtig forstaa Forbindelsen mellem Socialdemokraternes Teori og deres Standpunkt, thi det forekommer mig, at jo mere Afvæbningsmand man er, jo mere maa man være Tilhænger af Diplomatiet, for det er netop ad den Vej, man i Fremtiden maa haabe at faa de forskellige Stridigheder mellem Landene afviklede. Men foruden disse Spørgsmaal er der alle de økonomiske. Der har, som jeg før sagde, været en Tid, hvor man mente at kunne gøre Konsulaterne mere og mere til Gesandtskaber. Jeg tror, at man skal gaa den anden Vej, nemlig at gøre Gesandtskaberne mere og mere til Konsulater, det vil sige at lægge en hel Del af de økonomiske Spørgsmaal, der tidligere bleve bestridte af Konsulaterne, ind under Gesandtskaberne, altsaa give disse en Del mere at bestille og udnytte den Stilling, de have, for derved at faa et bedre Resultat, end man vilde faa ved Benyttelsen af rene og skære Konsulater. Jeg maa derfor som Minister erklære mig uenig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, naar han vil indskrænke Antallet af vore Gesandtskaber her i Europa.

Ordføreren (Nørhøve): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bebrejdede Folketinget, at det er gaaet med til at forøge vore Diplomat- og Konsulatudgifter betydeligt, og omtalte særlig Forhandlingerne i Samlingen 1901—02, hvorunder Venstre havde krævet Indskrænkninger paa dette Omraade. Men det ærede Medlem ved jo, at der siden da er sket store Forandringer med Hensyn til vort Konsulatvæsen og vort Diplomati. Der blev i 1908 vedtaget en Lov, der fastslog et Forhold, der sikkert er langt udover det, der var Tanken i 1901—02. Men nu er det ærede Medlem jo enig med de andre Medlemmer i Udvalget om paa ny at forhøje Udgiften, idet han ønsker at faa ansat en Gesandt i Kina. Jeg ved meget godt, at det ærede Medlem foreslaar en Besparelse paa et andet Omraade, men han maa sikkert vide, at dette ikke kan gennemføres. Det er ikke Flertallets Ønske at gaa til en Forandring af Loven af 1908. Det har det